

Sygn. akt VIII Cz 58/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca: **Sędzia SO Małgorzata Kończal (spr.)**

Sędziowie: **SSO Jadwiga Siedlaczek, SSO Katarzyna Borowy**

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2019 r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku A. P. (1)

z udziałem **A. G.**

o ustalenie kontaktów z małoletnim Ł. P.

w przedmiocie wniosku wnioskodawcy o zmianę postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia

na skutek **zażalenia uczestniczki**

na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 30 listopada 2018 r.

sygn. akt III Nsm 334/18

postanawia: oddalić zażalenie.

/SSO Jadwiga Siedlaczek / /SSO Małgorzata Kończal/ /SSO Katarzyna Borowy /

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy w Toruniu:

1. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 28 marca 2018 r. wydane w sprawie III Nsm 334/18 tylko o tyle, że ustalił, iż na okres toczącego się postępowania, do jego prawomocnego zakończenia wnioskodawca A. P. (1) ma prawo do realizowania osobistych kontaktów z małoletnią córką Ł. P. ur. (...) w B., zamieszkałą wraz z matką w T. przy ul. (...), poczynając od uprawomocnienia się postanowienia w każdą środę:

a) od godz. 9.00 do czasu zaśnięcia dziecka w popołudniową drzemkę, w miejscu zamieszkania dziecka i w obecności matki dziecka, z tym ustaleniem, że ojciec będzie uczestniczył w przygotowaniu dziecka do snu,

b) od godz. 16.00 do 18.30 w miejscu zamieszkania ojca dziecka, lecz przy udziale matki dziecka, po którą wraz z dzieckiem ojciec pojedzie w celu realizacji kontaktu i po zakończonym kontakcie odwiezie je do miejsca zamieszkania,

2. oddalił wniosek o udzieleniu zabezpieczenia w pozostałym zakresie.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że wnioskodawca wniósł o uregulowanie kontaktów z małoletnią córką Ł. P. w ten sposób, że będzie on realizował kontakty ze swoją córką jeden dzień w tygodniu od godz. 9.00 do 19.00 oraz jeden dzień w tygodniu od 9.00 do następnego dnia godz. 10.00 poza miejscem zamieszkania dziecka i bez udziału matki dziecka. Wnioskodawca wniósł jednocześnie o zabezpieczenie poprzez ustalenie na czas trwania postępowania wyżej wskazanych kontaktów ojca z córką.

W piśmie procesowym z dnia 15 listopada 2018 r. pełnomocnik wnioskodawcy wniósł zmianę udzielonego zabezpieczenia poprzez ustalenie, że A. P. (1) będzie realizował swoje kontakty z małoletnią córką Ł. w każdy wtorek i piątek od godz. 09.00 do godz. 19.00 poza miejscem zamieszkania dziecka i bez udziału matki dziecka. Wniosek o zmianę udzielonego w sprawie zabezpieczenia wnioskodawca uzasadnił wnioskami z opinii biegłych z (...) w T..

Sąd Rejonowy ustalił, że mał. Ł. P. ur. (...) w B. jest córką A. G. i A. P. (1). Rodzice małoletniej Ł. byli w nieformalnym związku przez około 8 lat. Kiedy A. G. była w 7 miesiącu ciąży przyszli rodzice postanowili zamieszkać sami i wynajęli mieszkanie w T. przy ul. (...). Po urodzeniu córki dzieckiem zajmowali się oboje rodzice, oboje wykonywali przy dziecku wszystkie czynności pielęgnacyjne, choć w nocy do dziecka wstawała mama. A. P. (1) pracował. Poza dwoma miesiącami - listopadem 2016 r. i lutym 2017 r. małoletnia Ł. zamieszkiwała z obojgiem swoich rodziców i oboje się nią zajmowali. Kiedy A. G. wróciła co swojej konnej pasji, pozostawiała córeczkę pod opieką ojca na kilka godzin. Nie miała obaw przed pozostawieniem córki pod pieczę ojca, choć dostrzegła że A. P. (1) dzwoni do niej, żeby wracała szybko, kiedy miał dziecko pod opieką. A. P. (1) zabierał dziecko na spacer, także do swoich rodziców, choć temu przeciwna była A. G.. Zarzucała ojcu dziecka że włącza córce bajki.

W okresie od 17 kwietnia do 16 października 2017 r. A. P. (1) pracował jako kucharz na kontrakcie na statku morskim. Po powrocie zabrał partnerkę i córkę na wyjazd w B.. Tam oboje rodzice opiekowali się małą Ł.. Pomimo udanego wyjazdu relacje między partnerami zaczęły się psuć. A. G. zarzucała partnerowi, że późno wraca do domu, że spędza noce poza domem, a potem przesypia dnie.

Już na koniec listopada 2017 r. A. P. (1) podjął decyzję o rozstaniu z partnerką, a ostatecznie rodzice małoletniej Ł. rozstali się w styczniu 2018 r., kiedy A. P. (1) wyprowadził się ze wspólne zajmowanego mieszkania. Wcześniej od połowy grudnia do 5 stycznia 2018 r. pracował na świątecznym kontrakcie na statku. Po powrocie ojca do domu małoletnia Ł. dobrze go przyjęła. Pod jego nieobecność A. G. dbała o pamięć córki o ojcu pokazując jej zdjęcia.

A. P. (1) zamieszkał w mieszkaniu wcześniej zajmowanym przez jego brata, jeden z pokoiów przystosował do wizyt córki. Zadbął, żeby były w nim zabawki i łóżeczko.

Od stycznia 2018 r. - od czasu rozstania, do rozprawy w dniu 28 marca 2018 r. A. P. (1) spotykał się z córką w miejscu zamieszkania matki dziecka jeden raz w tygodniu, kilka godzin.

Małoletnia Ł. P. co do zasady wstaje około godz. 8.00, potem około godz. 12.00 ma 3 godzinną drzemkę, a do snu matka układa ją około godz. 19.00.

Postanowieniem z dnia 28 marca 2018 r. Sąd Rejonowy ustalił, że na czas trwania postępowania A. P. (1) ma prawo do realizowania kontaktów z małoletnią córką, poczynając od dnia 4 kwietnia 2018 r. w każdą środę w godzinach: a) od godz. 9.00 do godz. 12.00 w miejscu zamieszkania dziecka i w obecności matki dziecka, z prawem do wyjścia poza mieszkanie matki dziecka (na spacer lub plac zabaw) w obecności matki dziecka przez czas jednej godziny oraz b) od godz. 16.00 do godz. 18.30 w obecności matki dziecka w miejscu ustalonym zgodnie przez strony, w razie braku zgodnego ustalenia, w miejscu zamieszkania matki dziecka, z prawem do wyjścia poza mieszkanie matki dziecka lub miejsce pobytu podczas kontaktu (na spacer lub plac zabaw) bez udziału matki dziecka przez czas 45 minut i obowiązkiem ojca dziecka do odprowadzenia dziecka po spacerze do mieszkania matki dziecka lub miejsca pobytu podczas tego kontaktu.

Pomimo tego, że kontakty odbywały się w czasie zgodnym z udzielonym zabezpieczeniem, to wnioskodawca zgłaszał, że matka małoletniej nie udziela mu czasu samodzielnego z córką określonego w postanowieniu. Strony nie

podejmowały też odbywania kontaktów w miejscu zamieszkania ojca dziecka, pomimo sugestii Sądu w tym zakresie w celu poznania przez małą Ł. nowego miejsca, gdzie docelowo mogłyby odbywać kontakty z tatą.

A. G. miała także szereg zastrzeżeń co do spotkań córki z tatą. Zarzucała A. P. (1), że za dużo czasu poświęca swojemu telefonowi (choć jednocześnie wskazała, że podczas kontaktów ona zajmuje się pracą w drugim pokoju), że nie dba o córkę na spacerze, nie czyści jej skarpetek. Podczas zaplanowanego „samodzielnego” czasu ojca z córką ona jest w zasięgu wzroku dziecka choć kilkaset metrów dalej.

Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, że niezbędna jest opinia Opiniodawczego Zespołu Sądowych Specjalistów Sądu Okręgowego w T. jednocześnie sugerując stronom skorzystanie ze wsparcia psychologicznego w celu znormalizowania relacji pomiędzy nimi, przynajmniej w trakcie kontaktów z córką. Strony nie skorzystały z sugestii sądu i kolejne spotkania A. P. (1) z córką i jej matką, nie obyły się bez wzajemnych złośliwości, włącznie z oskarżeniem o celowe spuszczenie psa ze smyczy. A. G. nie pozwoliła ojcu swojej córki na spotkanie z dzieckiem w urodziny małej Ł., które przypadły we wtorek, a zatem poza kontaktami ustalonymi przez Sąd. Zarzucała ojcu dziecka, że na nią krzyczy przy okazji tych kontaktów z córką.

W czasie trwania postępowania kontakty A. P. (1) z córką odbywały się w miejscu zamieszkania matki dziecka oraz wykorzystując fakt pory od wiosny do jesieni poza domem, na spacerach na (...) lub w (...). Po urodzinach małoletniej Ł. P. wykorzystał „swoją” kontakt z córką na spotkanie dziewczynki z jego bliskimi - rodzicami i bratem (ojcem chrzestnym małoletniej). A. G. wyrażała swoje niezadowolenie z tej decyzji ojca dziecka. To spotkanie widziała także koleżanka A. G. - J. M.. Zdarzyło się, że A. G. poprosiła swojego ojca o obserwację kontaktów A. P. (1) z córką. Dwukrotnie podczas kontaktów A. P. (1) z córką była obecna w charakterze obserwatora J. G. - siostra A. G..

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2018 r. Sąd dopuścił dowód z opinii Opiniodawczego Zespołu Sądowych Specjalistów Sądu Okręgowego w T.. Biegli w opinii wskazali, że małoletnia Ł. P. jest związana emocjonalnie z obojgiem rodziców, silniej z matką, z którą przebywa na co dzień. W obecności ojca dziewczynka czuje się bezpiecznie. Podczas zostawiania pod opieką taty małoletnia zachowywała się swobodnie, nie okazywała lęku, nie domagała się obecności mamy, będąc tylko z ojcem przez około 1,5 godziny. Reakcja lękowa dziewczynki pojawiła się, gdy pojawił się badający - obca dla niej osoba, wówczas ujawniła napięcie, milczała, nie chciała nawiązać kontaktu z badającym. Biegli stwierdzili, że w zakresie rozwoju psychicznego i emocjonalnego małoletniej Ł. P. zaobserwowano trudności, które wymagają współdziałania rodziców, zapewnienia dziecku stabilnych warunków środowiska rodzinnego. Biegli wskazali, że A. P. (1) powinien postarać się zrozumieć potrzeby córeczki, korzystając z rad matki i specjalistów. Jest zdolny do pełnienia odpowiedzialnej uczuciowej opieki nad córką. Rozumie potrzeby dziecka, choć niekiedy zachowuje się w sposób nadmiernie kontrolujący.

A. G. również jest zdolna do sprawowania odpowiedzialnej opieki nad córką, dbania o jej potrzeby, pozostaje z dzieckiem w bliskim uczuciowym kontakcie i przywiązuje wagę do samodzielności córki. Jednak jej predyspozycje wychowawcze obniża twarda krytyczna postawa wobec ojca dziecka, narażająca córkę na doświadczanie stresu. Zdaniem biegłych, powinna powstrzymać się od ujawniania swojego żalu i niechęci do ojca, w obecności córki.

We wnioskach opinii w zakresie najbardziej optymalnych z punktu widzenia dobra dziecka kontaktach z ojcem biegli wskazali jednoznacznie, że dobro małoletniej Ł. P. wymaga, żeby jej kontakty z ojcem odbywały się bez udziału matki i osób trzecich. Biegli dostrzegli też potrzebę okresu przejściowego, żeby podczas kontaktu z ojcem A. G. była dyspozycyjna i odwoziła córkę na spotkania z tatą. W opinii biegłych nocowania u ojca na chwilę obecną nie są wskazane.

W dniu 15 listopada 2018 r. wnioskodawca złożył wniosek o zmianę udzielonego zabezpieczenia i ustalenie, że A. P. (1) będzie realizował swoje kontakty z małoletnią córką Ł. w każdy wtorek i piątek od godz. 09.00 do godz. 19.00 poza miejscem zamieszkania dziecka i bez udziału matki dziecka. Wniosek o zmianę udzielonego w sprawie zabezpieczenia wnioskodawca uzasadnił wnioskami z opinii biegłych z OZSS w T..

Uczestniczka postępowania wniosła o oddalenie wniosku o zmianę zabezpieczenia, nie wyobrażając sobie, żeby córka miała spędzać czas z ojcem bez jej udziału. A. G. wskazywała, że spotkania Ł. z ojcem powodują „alert gotowości” dla całej jej rodziny, że córka jest zdenerwowana przed kontaktem z ojcem i po kontakcie, że jakiś psycholog zalecił, żeby po kontakcie z ojcem (po 18.30) zabierała córkę do swoich rodziców celem rozładowania napięcia.

W ocenie Sądu Rejonowego, wniosek A. P. (1) o zmianę udzielonego zabezpieczenia na czas trwania postępowania zasługiwał na uwzględnienie w części.

Sąd Rejonowy, przytaczając treść przepisów art. 730 § 1 k.p.c. i art. 730¹, wskazał, że wydając postanowienie miał na uwadze przede wszystkim dobro dziecka, w tym prawo małoletniej do posiadania ojca, niestresujących i swobodnych z nim kontaktów.

Sąd podniósł przy tym, że z opinii biegłych jednoznacznie wynikało, że choć małoletnia Ł. jest dzieckiem wyjątkowo wrażliwym i lęklwym, obawia się obcych, bardzo trudno do niej dotrzeć osobie trzeciej, to dziewczynka bardzo dobrze czuje się w obecności ojca. Bawi się z nim, szuka z nim kontaktu, okazuje mu czułość, współdziała z nim, czuje się swobodnie, nie okazuje żadnego lęku w związku z jego osobą (a takie lękowe zachowanie dziecka biegli mogli zaobserwować gdy kontakt z dzieckiem próbował nawiązać badający). Biegli zaobserwowali, że Ł. spędziła z tatą około 1,5 godziny bez mamy i nie poszukiwała mamy, dobrze i bezpiecznie czuła się z tatą. Jednocześnie biegli wskazali, że A. P. (1) także prawidłowo potrafił zająć się córką w tym czasie, skupić na jej potrzebach. Wprawdzie biegli „zarzucili” ojcu dziewczynki nadmierną chęć kontrolowania dziecka, lecz zdaniem Sądu Rejonowego, jest to naturalne zachowanie w sytuacji tak rzadkich kontaktów z córką.

Następnie Sąd Rejonowy wskazał, że pomimo takich jednoznacznych wniosków opinii i odnotowanych przez biegłych obserwacji A. G. nie wyciągnęła z tej opinii żadnych wniosków. Dalej w ojcu Ł. widzi bliżej nie określone zagrożenie dla córki. A. G. mimo bliskiej i silnej więzi z córką i co do zasady wrażliwości na potrzeby dziecka, nie dostrzega potrzeby córki do swobodnego kontaktu z tatą, przez ścianę własnego żalu, rozczarowania i negatywnych emocji związanych z A. P. (1). W ocenie Sądu A. G. nie dopuszcza do siebie myśli, że stres jej dziecka wywołuje nie spotkanie z tatą, tylko niepokojące dziecko zachowanie matki, utrzymującej stan alarmowy w rodzinie, w dniu kiedy mała Ł. spotyka się z tatą.

Sąd Rejonowy wskazał, że wprawdzie mała Ł. jest bardzo związana z mamą, obecnie jej opiekunem wiodącym. Niemniej bardzo silnie małoletnia odczuwa emocje matki i to stres matki objawia się stresem u dziecka.

Dlatego też Sąd Rejonowy uznał, że dla dobra małoletniej Ł. i jej - ciągle silnej - więzi z ojcem, konieczne jest umożliwienie samodzielnych kontaktów córki i ojca, bez udziału matki, zgodnie zresztą z takimi wskazaniem zawartymi w opinii biegłych. Kiedy Ł. uwolni się od stresu swojej matki, będzie mogła cieszyć się z kontaktu z tatą. Z drugiej strony zminimalizowanie kontaktów z A. P. (1) do przekazania sobie córki, pozytywnie powinno też wpłynąć na zachowanie spokoju A. G..

Niestety aktualny przebieg kontaktów w ocenie Sądu Rejonowego uniemożliwia ustalenie całonocnych kontaktów małoletniej Ł. z ojcem poza jej miejscem zamieszkania i bez udziału matki. Ł. nie zna miejsca zamieszkania taty, nie ma jeszcze poczucia czasu i świadomości powrotu do mamy „za jakiś czas”. Z drugiej strony A. P. (1) ostatnio usypiał swoje dziecko ponad rok temu, z perspektywy dziecka to bardzo dawno. Dlatego Sąd Rejonowy uznał, że konieczny jest okres przejściowy, adaptacyjny do zasypiania Ł. przy tacie i spędzania z nim czasu po przebudzeniu, poznania jego miejsca zamieszkania i swojego tam miejsca.

Do czasu zmiany postanowienia - pomimo licznych sugestii sądu w tym zakresie - rodzice małoletniej w żaden sposób nie próbowali uczynić choćby kroku w kierunku samodzielnych kontaktów Ł. z tatą z jego miejscu zamieszkania. Sąd uznał że zachodzi konieczność zmobilizowania stron to takich działań.

W tym celu rozwijania kontaktów małoletniej Ł. z tatą i ustalenia, czy dziewczynka będzie w stanie zasnąć przy tacie, czy A. P. (1) będzie zdolny do przygotowania córki do południowej drzemki, Sąd Rejonowy ustalił, że kontakty

przedpołudniowe będą odbywać się od godz. 9.00 do czasu zaśnięcia dziecka w popołudniową drzemkę, w miejscu zamieszkania dziecka i w obecności matki dziecka, z tym ustaleniem, że ojciec będzie uczestniczył w przygotowaniu dziecka do snu. Ta zmiana w przedpołudniowych kontaktach wydaje się niewielka, lecz powinna dać odpowiedź obu stronom czy jest możliwe spędzenie całego dnia przez Ł. tylko z tatą, przy zachowaniu jej dobowego cyklu. Natomiast w zakresie spotkań popołudniowych Sąd ustalił, że będą się one odbywały jak dotąd od godz. 16.00 do godz. 18.30, ale w miejscu zamieszkania ojca dziecka, choć nadal jeszcze przy udziale matki dziecka. Tak ustalone kontakty, w ocenie Sądu Rejonowego, pozwolą małoletniej na poznanie miejsca zamieszkania ojca oraz docelowego miejsca kontaktów małoletniej z tatą. Przy czym Sąd uznał, że celowym będzie odbywanie tych kontaktów na razie z udziałem matki.

Sąd Rejonowy zaznaczył w tym zakresie, że kontakty ustalone postanowieniem z dnia 30 listopada 2018 r. ustalone zostały jako pierwszy (właściwie drugi) krok to ustalenia stałych i wiążących, ale swobodnych i przyjemnych kontaktów małoletniej Ł. z tatą, bez udziału matki i poza jej miejscem zamieszkania.

Natomiast w punkcie 2 sąd oddalił wniosek o zmianę postanowienia z dnia 28 marca 2018 r. i ustalenie zupełnie samodzielnych kontaktów A. P. (1) z córką, poza jej miejscem zamieszkania i bez udziału matki, bowiem rozszerzanie tych kontaktów powinno odbywać się stopniowo, z akceptacją matki dziewczynki, która to akceptacja jest dla małoletniej bardzo ważna.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła uczestniczka, zaskarżając je w całości i domagając się jego zmiany poprzez oddalenie wniosku. Skarżąca podniosła, że podjęcie rozstrzygnięcia będzie możliwe dopiero po dopuszczeniu dowodu z uzupełniającej opinii OZSS w T. w składzie poszerzonym o udział lekarza psychiatry na okoliczność stanu zdrowia psychicznego małoletniej córki stron, konieczność podjęcia regularnych oddziaływań psychoterapeutycznych przez strony oraz sposobu uregulowania kontaktów ojca z małoletnią Ł. zgodnie z jej dobrem. Uczestniczka wskazała przy tym, że ujawniła się nowa nieznana dotąd okoliczność – zaburzenia emocjonalne i rozwojowe małoletniej Ł. w związku z koniecznością kontaktów z ojcem, z którym nie ma zbudowanej bezpiecznej więzi. Ta okoliczność została potwierdzona w zaświadczeniu po konsultacji psychiatrycznej przeprowadzonej na zlecenie uczestniczki. W związku z powyższym uczestniczka wniosła także o przeprowadzenie dowodu z tegoż zaświadczenia lekarskiego z dnia 14 grudnia 2018 r., zwłaszcza że obejmuje ono również zalecenia regularnej psychoterapii oraz budowania relacji z ojcem bardzo stopniowo we współpracy z terapeutą. Zdaniem uczestniczki, włączenie tego zaświadczenia w materiał dowodowy sprawy jest konieczne, jako że wnioski płynące z treści zaświadczenia lekarza psychiatry są sprzeczne z dotychczasowymi wnioskami OZSS.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawca wniósł o jego oddalenie oraz o obciążenie uczestniczki kosztami postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. strona może żądać udzielenia zabezpieczenia, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli jest ono wiarygodne, istnieje słuszna podstawa do przyjęcia, że istnieje (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 sierpnia 1997 r., I ACz 735/97, Lex nr 32272). Zgodnie z art. 730¹ § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. W sprawach nieprocesowych regulację tę należy stosować odpowiednio (art. 13 § 2 k.p.c.), z uwzględnieniem specyfiki konkretnego postępowania. Zabezpieczenie w sprawach o ustalenie kontaktów następuje przez unormowanie kontaktów na czas postępowania na podstawie art. 755 § 1 pkt 4 k.p.c.

W rozpoznawanym stanie faktycznym bezsporną (wobec braku porozumienia stron) pozostawała potrzeba zabezpieczenia kontaktów wnioskodawcy z małoletnią córką na czas toczącego się postępowania, co nastąpiło

pierwotnie w drodze postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 28 marca 2018 r. Następnie nie budzi wątpliwości Sądu Okręgowego, że z akt sprawy wynika, iż pojawiły się nowe okoliczności, które spowodowały, że ustalony sposób zabezpieczenia w odpowiedni sposób już nie zabezpieczał osiągnięcia celu postępowania w sprawie. Przesądzające zaś znaczenie w tym względzie, jak słusznie uznał Sąd Rejonowy, miały wnioski opinii biegłych OZSS w T. z dnia 6 sierpnia 2018 r., które jednoznacznie wskazywały, iż małaletnia Ł. P. jest silnie emocjonalnie związana z ojcem A. P. (1) i w jego obecności czuje się bezpiecznie (nie okazując lęku, ani też nie domagając się obecności mamy), a sam ojciec posiada wystarczające kompetencje wychowawcze. Dalsze wnioski opinii również w sposób jednoznaczny stanowiły, że dobro dziecka wymaga, aby kontakty z ojcem odbywały się bez udziału matki i osób trzecich, z tym że w tzw. okresie przejściowym – podczas pierwszych spotkań (w okresie 1 miesiąca), wskazane jest, by matka odwoziła małaletnią w miejsce spotkania oraz była dostępna w razie potrzeby, natomiast nocowanie w domu ojca nie jest wskazane, choć powinien podejmować on próby usypiania dziecka na czas jego przedpołudniowej drzemki.

Powyższe wnioski opinii biegłych OZSS, w ocenie Sądu Okręgowego, stanowiły wystarczającą podstawę do częściowego uwzględnienia wniosku wnioskodawcy z dnia 15 listopada 2018 r. o zmianę dotychczasowego zabezpieczenia i zabezpieczenie roszczenia w sposób ustalony zaskarżonym postanowieniem. W szczególności, zdaniem Sądu Okręgowego, w sposób prawidłowy Sąd Rejonowy uznał, że celowa i uzasadniona w trosce o więź dziecka z ojcem będzie zmiana miejsca popołudniowych spotkań wnioskodawcy z małaletnią córką z miejsca zamieszkania matki dziecka na miejsce zamieszkania ojca dziecka.

Jednocześnie uczestniczka nie uprawdopodobniła, że sposób zabezpieczenia ustalony zaskarżonym postanowieniem jest nieuprawniony w świetle stanu faktycznego sprawy. W szczególności, wbrew twierdzeniom uczestniczki, nie mogły stanowić o powyższym wnioski przedstawionego przez uczestniczkę zaświadczenia lekarza psychiatry, które było opinią prywatną, a więc nie posiadającą waloru opinii biegłego. Natomiast podważenie wniosków opinii biegłych OZSS może nastąpić jedynie w drodze opinii innych biegłych sądowych przeprowadzonych jednak w postępowaniu zasadniczym, nie zaś w postępowaniu zabezpieczającym, w którym kognicja sądu orzekającego jest ograniczona. Kwestia bowiem ostatecznej oceny zgodności sposobu zabezpieczenia kontaktów z dobrem dziecka musi być przedmiotem wnikliwego badania, co można osiągnąć jedynie w postępowaniu, w którym ocenia się zasadność roszczenia o ustalenie kontaktów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

/SSO Jadwiga Siedlaczek / /SSO Małgorzata Kończal/ /SSO Katarzyna Borowy /